

DÉLMAGYARORSZÁG

Szerkesztőség:

SZEGED, KÁRÁSZ-UTCA 9. SZÁM.

A szerkesztőség telefonja: 305.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

egész évre 28.— K. negyedévre 7.— K.
félre 14.— K. egy hónapra 2.40 K.

Egyes szám ára 10 fillér.

Kiadóhivatal:

SZEGED, KÁRÁSZ-UTCA 9. SZÁM.

A kiadóhivatal telefonja: 81.

Szeged, 1917,

VI. évfolyam, 185. szám.

Csütörtök, augusztus 9.

A téglagyári terv romjain.

Szerdára rendkívüli közgyűlést hivatott össze a tanács, hogy egy — úgy látszik — kedvenc tervét megszavaztassa. A rendkívüli közgyűlés összeült, de a tanács terve nem sikerült, a városatyák elég tekintélyes többsége leszavazta azt a javaslatot, hogy a város téglagyárát vegyen.

Nem elegendünk e helyen a közgyűlési vitába, amely különben is elintéztetett. A közgyűlés úgy találta jónak, hogy ne vegye meg a város a kérdéses téglagyárát. Nyomatékosan kívánjuk azonban ebből az alkalmából kiemelni, hogy a mai határozat nem érinti azt az elvi kérdést, amely szerint a városfejlesztési és városkormányzási politika egyik leghatékonyabb, legegyszerűbb, legtermészetesebb és sikerrel leginkább kecsegtető eszköze már a legközelebbi jövőben városi üzemek föllállítása és fejlesztése lesz. Mi ennek a nagy elvi kérdésnek szempontjából ítéljük meg a tanács tervével aktuálissá vált ügyet, ennek az elvi kérdésnek szolgálatában vagyunk kénytelenek a tanács jólmegérdemelt leszavazásához néhány megjegyzést fűzni.

Elutasítunk minden olyan véleményt, amely a tanácsi javaslat leszavazásán ül diadalt, amikor azzal együtt esetleg egy jó ügy is megbukott. A jelen esetben azonban teljesen jogosult ez az újjongás, mert ha a téglagyár ma, magántulajdonban fénves üzlet is, az a mód, ahogy az előadó ur ezt az ügyet a közgyűlésbe hozta, a legkisebb reménnyel sem kecsegtethetett a tekintetben, hogy városi kezelésben is jó üzlet marad. A mai közgyűlésen tehát az a munka-módszer is megbukott ismételtén, amellyel a város fejlődésének mostani igényei mellett dolgozni nem lehet és amelyhez mégis — ki tudja, miért? — makacs vonzalommal ragaszkodik a tanács egyik-másik tagja.

Megirtuk már számtalanszor, ismételni fogjuk sokkal többször: a szegedi közigazgatásnak háboru nélkül is üllő kellett volna születnie. A világháboru tömérdek tanulsága, köztük a legnagyobb: magyarságunk erejének gyarapítása, kötelességünké teszi, hogy az újjászülés folyamatát meggyorsítsuk. Nem lehet habozni, nem lehet tétovázni, különben lecsuszik Szeged arról a helyről, amelyre egy katasztrófális esemény folytán feléje fordult részvét és támogatás emelte. Magyarországnak ma egy nagy városa van: Budapest. A magyarság erősítésére és dicsőségére Szegedből kell megcsinálni a második nagy várost. Azt a nagy várost, amelynek ép úgy meglesz a többi vidéki város felett az elsőbbsége, mint ahogy megvan és megmarad Budapestnek Szegeddel szemben. Ehhez azonban az kell, hogy minden erő és minden képesség a város szolgálatába állíttassék, hogy ne legyen kimélet azokkal szemben, akik munkánknak és sikereinknek útját állják, hogy csirájában fojtassék meg minden magánérdek jogosulatlan érvényesülése, hogy elsöpörtessék a közéleti fórumról minden demagógia, tudatlanság, készületlenség, munkaképtelenség és lustaság.

Miért akarta a tanács ezt a téglagyárát

megvenni? Akkor, amikor a vásárra alkalom kínálkozott, nem gondoltak az urak arra, hogy várost fejleszteni nem lehet úgy, hogy ma veszek téglagyárát, holnap kenyérgyárát, aszerint, hogy mit kínálnak és hány fok melegeit mutat a hőmérő? Nem jutott eszükbe, hogy egy egységes terv egészséges körvonalait kellene megrajzolni, amelyek megnyugtathatnak, mert azt láttatják, hogy a tanács tudja és kijelölte az útját, amelyen haladni kell, bizalommal töltenek el, mert a biztosítékait jelentik annak, hogy a tanács tud és be is akar rendezkedni vállalatok gazdaságos vezetésére? Mit tudom én, nem úgy tervezik-e, hogy például 2000 ko-

rona évi fizetést kapjon egyik-másik városi vállalat igazgatója.

Szerintünk egészséges gondolat, hogy a város téglagyárát vegyen, vagy építsen. Vitán felül áll, hogy a jó helyen épített téglagyár szép jövedelmet hozna a városnak, ha jól vezetnék, ami nem ördögi dolog, megtörténhetik még akkor is, ha a város a tulajdonos. De előbb mutasson a tanács hajlandóságot arra, hogy erre a célra be kíván rendezkedni. Annyival inkább, mert ez nem kegy lesz tőle, hanem egyik olyan kötelességének leróvása, amelyet az idő és a városi érdek egyforma erővel és erkölcsi súlyal parancsolnak.

Ujabb sikereink az orosz fronton.

— Ujból több magaslati állást foglaltunk el. — Bukovinában és Keletgaliciában nyugalom volt. — Mackensen kibővítette a betörés sikereit. —

BUDAPEST, augusztus 8. (Közli a miniszterelnöki sajtóosztály.) Foksanitól északra német csapatok erős ellenséges ellenhatással szemben is kibővítették tegnapelőtti kivívott sikerüket. Az Erdély ellen indított román-orosz tehermentesítő offenzíva ismét a Putna és a Casinu-patak mentén történt több sikertelen elszigetelt előretörésben jutott kifejezésre. Gyergyótól-gyestől északra osztrák-magyar haderők az ellenség részéről szívósan védelmezett több magaslatot foglaltak el. Bukovinában és Keletgaliciában a tegnapi nap viszonylag nyugalomban telt el.

A VEZÉRKAR FŐNÖKE.

BERLIN, augusztus 8. A nagy főhadiszállás jelenti: Lipót bajor herceg vezértábornagy harcvonalán nagyobb harci cselekmény nem volt.

József főherceg vezérezredes hadseregportja: Az Erdős-Kárpátokban osztrák-magyar ezredek rohammal hatalmukba kerítették több szívósan védelmezett hegy-

kupot. A Mgr. Casinuluitól délre és a Lepsa-kolostortól északra visszavertünk újabb román támadásokat.

Mackensen vezértábornagy hadseregportja: Foksanitól északra az ellenséges vonalakon történt betörés helyén elkeseredett harcok folytak. Az elért sikert kibővítettük. Az oroszok és románok erős, de sikertelen támadásokat intéztek, amelyekben a foglyok beismerése szerint 12 ellenséges ezred vesz részt.

LUDENDORFF, első főszállásmester.

(Közli a miniszterelnöki sajtóosztály.)

Berlin, augusztus 8. A Wolff-ügynökség jelenti: A galíciai orosz határon és Bukovina keleti szögletében a helyzet változatlan. A Casinului ellen intézett heves ellenséges támadás véresen összeomlott. Ugyancsak meghiúsultak erős ellentámadások Foksanitól északra, ahol a szövetségeseink a Szeretli nyugati partján továbbra is előrehaladnak.

Kerenszki az anneksziók és hadikárpótlás nélküli béke mellett.

A mai nap nem szükkölködik az eseményekben, de a sok harctéri és egyéb hír között kétségkívül magasan kiemelkedik jelentőségben az a stockholmi távirat, amely arról számol be, hogy Kerenszki a londoni antant-konferencián az anneksziók és hadikárpótlás nélküli békét fogja követelni. Jelentős esemény ez, mert hiszen Kerenszki szava ezidőszereint még súlyosan esik a mérlegbe és ez az álláspont tökéletesen megfelel a német birodalmi gyűlés álláspontjának. Vagyis, ha Kerenszki ezen

a konferencián érvényt tud szerezni akaratának, elhárította a szenvedő világ felől a béke legnagyobb akadályát.

Lehet, hogy Kerenszkit erre az elhatározásra Oroszország egyre növekvő belső zavarái késztették. A forrongás ugyanis egyáltalán nem szűnik Oroszországban, sőt inkább egyre veszedelmesebb méreteket ölt. Már egész csapatrészeket kell gépfegyverrel halomra lövetni és akadt egy flottaparancsnok, aki megtagadta az engedelmességet Kerenszkinak. Az új kormány